

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie zarzutów podniesionych w niniejszej skardze za dopuszczalne i uwzględnienie ich;
- stwierdzenie nieważności art. 1 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja stwierdziła w niej, że przyjętą w praktyce administracyjnej wykładnię art. 12 TRLIS [Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades ujednoliconego tekstu hiszpańskiej ustawy o podatku dochodowym] należy uznać za niezgodną z rynkiem wewnętrznym pomoc państwa;
- stwierdzenie nieważności art. 4 ust. 1 tej decyzji w zakresie, w jakim Komisja nakazuje w nim Królestwu Hiszpanii zaprzestania tego, co instytucja ta uznała za opisany w art. 1 tej decyzji system pomocy państwa;
- stwierdzenie nieważności art. 4 ust. 2, 3, 4 i 5 tej decyzji w zakresie, w jakim Komisja nakazuje w nim Królestwu Hiszpanii odzyskanie kwot uznanych przez tę instytucję za pomoc państwa;
- tytułem ewentualnym, ograniczenie nałożonego na Królestwo Hiszpanii w art. 4 ust. 2 decyzji obowiązku odzyskania pomocy do zakresu określonego w pierwszej i drugiej z wydanych przez tę instytucję decyzji; oraz
- obciążenie Komisji kosztami związanymi z postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi strona skarżąca podnosi zarzuty i argumentację podobne do tych powołanych w sprawie T-826/14 Hiszpania/Komisja.

W szczególności podnosi ona, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa w zakresie kwalifikacji prawnej środka jako pomocy państwa, ustalenia beneficjenta środka pomocowego oraz tego, iż w przyjętej w praktyce administracyjnej wykładni jest on uznawany za pomoc państwa odrębną od tej, która zbadana w swych decyzjach Komisja; skarżąca podnosi także naruszenie zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań, estoppel i zasady pewności prawa.

Skarga wniesiona w dniu 13 stycznia 2015 r. – Lufthansa AirPlus Servicekarten/OHIM – Mareea Comtur (airpass.ro)

(Sprawa T-14/15)

(2015/C 081/33)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH (Neu Isenburg, Niemcy) (przedstawiciele: R. Kunze, solicitor, i adwokat G. Würtenberger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: SC Mareea Comtur SRL (Deva, Rumunia)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: SC Mareea Comtur SRL

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „airpass.ro” – zgłoszenie nr 10 649 358

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 października 2014 r. w sprawie R 1918/2013-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy usług z klasy 35;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b), art. 64 i 76 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 13 stycznia 2015 r. – Costa/Parlament**(Sprawa T-15/15)**

(2015/C 081/34)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Paolo Costa (Wenecja, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. Orsoni i M. Romeo)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie, że decyzja przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2014 r., doręczona w dniu 28 listopada 2014 r., jak również wszystkie wcześniejsze, późniejsze i związane z nią akty prawne są nieważne i niebyły zgodnie z art. 263 TFUE i 264 TFUE;
- obciążenie Parlamentu całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko decyzji przewodniczącego Parlamentu Europejskiego nr 318 189 z dnia 11 listopada 2014 r., mającej na celu zawieszenie wypłaty emerytury skarżącego począwszy od czerwca 2010 r. oraz odzyskanie kwot wypłaconych w okresie od lipca 2009 r. do maja 2010 r.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Pierwszy zarzut dotyczący naruszenia norm prawnych, naruszenia przepisów dotyczących zwrotu kosztów i diet posłów do Parlamentu Europejskiego, jak również naruszenia art. 12 Regolamentoo per gli assegni vitalizi dei deputati italiani (rozporządzenia w sprawie dożywotnich świadczeń włoskich deputowanych).
 - W tym względzie naruszony został art. 12 ust. 2a lit. v) rozporządzenia w sprawie dożywotnich świadczeń włoskich deputowanych, do którego odsyłają przepisy dotyczące zwrotu kosztów i diet posłów do Parlamentu Europejskiego, ponieważ został on niesłusznie powołany celem zawieszenia wypłaty emerytury w odniesieniu do stanowiska prezesa organu zarządzającego portem w Wenecji.
 - Ponadto, stanowisko prezesa organu zarządzającego włoskim portem nie mieści się w zakresie stosowania art. 12 ust. 2a lit. v) rozporządzenia, ponieważ stanowisko to, jak przyznał Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 10 października 2014 r. (C-270/13), obejmuje pewien stopień specjalizacji opartej wyłącznie na kompetencjach zawodowych wykazanych przez kandydata w sektorach ekonomii i transportu, ponieważ jest pozbawione jakiegokolwiek związku z polityką, nie jest związane z jakąkolwiek nominacją rządową i nie obejmuje wykonywania jakichkolwiek funkcji politycznych.
2. Drugi zarzut dotyczący naruszenia traktatów i norm prawnych, naruszenia art. 4, 6 i 15 TUE, naruszenia art. 1 protokołu do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności w obszarze ochrony własności, naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań i naruszenia zasady dobrej wiary.